

466 465
276 188 1/2

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ สถานีตำรวจ นครบาลนครสงครวม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพฯ

นาย โสภณ เจียมวิจิตร วันที่ ๒๒ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็น พยาน พล.ต.ท. ชุมพล โลหะราคะ รอง อ.ตร.กศ. ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง อัครกัณฑ์ อัครสงครวม กับพวก ผู้ต้องหา

พล.ต.อ. มนตรี ประเสริฐศรี รอง ผบก.น.เหนือ

ต่อหน้า พล.ต.ท. เสรีพร สินธุเสน ของ ผกก.๖ บ.

พล.ต.ท. จางง ทัพเจริญ รอง ผกก.๖ บ.

ไม่ได้นำบัตรลูกเสือ และ บัตรประชาชนมาด้วย

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

เพราะ เติ้งทร ขบกระทมทั้น

ชื่อ นายโสภณ เจียมวิจิตร อายุ ๓๘ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทรับ)

เป็นนักเรียนชั้น ม.ศ.๕ โรงเรียน อำนวยการวัดพระนคร

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๑๐๘/๑ หมู่ที่ ถนนเพลินจิต ตำบล ดุสิต

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ชอยหลังสวน ชื่อกำนัน -

อำเภอ ปทุมวัน จังหวัด กรุงเทพฯ

ข้อบิดา นายอาหารา ชื่อมารดา นางอาหารา

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สาขาคณะแล้ว

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าพเจ้าสาบานตนแล้ว ขอให้การควบคุมความสัตย์จริงคงต่อไปนี้

ปัจจุบันข้าพเจ้าพักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ ค้ายล อำเภอ กิ่งกวาง ตำบล บ้าน อำเภอ บ้าน เป็นนักเรียน

ชั้น ม.ศ.๕ โรงเรียน อำนวยการวัดพระนคร ข้าพเจ้าศึกษาในโรงเรียน อำนวยการวัดพระนคร

ชั้น ป.๕ อยู่จนกระทั่งปัจจุบันนี้ เรียนอยู่ชั้น ม.ศ.๕ ได้สมัคร เป็นลูกเสือตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน

ชั้น ป.๕ การ เป็นลูกเสือนี้ต้องสอบ เลื่อนชั้นทุกปีถึงปัจจุบันได้เลื่อน เป็นชั้น ไลเวอ (หมายถึง

ลูกเสือวิสามัญซึ่งถือเป็นชั้นสูงสุดของลูกเสือ) ลูกเสือนี้แบ่งออกเป็น ๔ ชั้นตอน

คือ

- ๑. ลูกเสือสำรอง ตั้งแต่เด็ก ป.๑ - ป.๔
- ๒. ลูกเสือสามัญ ตั้งแต่ ป.๕ - ป.๗
- ๓. ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ตั้งแต่ ม.ศ.๑ - ม.ศ.๓

๔. อุกเสื่อวิสามนัญญุใหญ่ ตั้งแต่ ม.ศ.๔ - ม.ศ.๕

และเมื่อกลางปี พ.ศ.๒๕๐๔ ขณะที่เรียนอยู่ชั้น ม.ศ.๔ ข้ายังได้สมัครอบรมอุกเสื่อพยาบาล
ที่โรงพยาบาลตำรวจ โดยได้เข้าอบรมที่โรงพยาบาลตำรวจ ๔ วัน ฝึกงานอีก ๑๐ วัน วัตถุประสงค์
เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ

เมื่อวันที่ ๖ ต.ค.๒๕๐๔ เวลาประมาณ ๐๖.๐๐ น. ขณะอยู่ที่บ้านได้ทราบจากทางวิทยุยานเกราะ
ประกาศให้อุกเสื่อพยาบาลไปรายงานตัวที่โรงพยาบาลตำรวจ ข้าจึงเดินทางไปที่โรงพยาบาลตำรวจ
ตามประกาศดังกล่าว ข้าไปถึงโรงพยาบาลตำรวจเมื่อเวลาประมาณ ๐๗.๐๐ น.เศษ เมื่อไปถึงก็พบที่
รพพยาบาลมาส่งพยาบาลเจ็บ ๒ คน คนหนึ่งถูกยิงที่หน้าอก และมีผู้บอกว่าเป็นตำรวจ แต่ไม่ใคร่คงเครื่องแบบ
และอีกคนหนึ่งถูกยิงไม่ทราบว่าถูกตรงไหน จำไม่ได้ ข้าเห็นอาการสาหัสทั้ง ๒ คน ผู้บาดเจ็บทั้ง ๒ นี้
มาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามที่วิทยุยานเกราะได้ประกาศว่าได้มีการต่อสู้ ระหว่างนักศึกษา กับ
ประชาชน มีคนบาดเจ็บให้อุกเสื่อพยาบาลไปช่วยเหลือ เมื่อรถส่งคนบาดเจ็บแล้วข้าก็ขึ้นรถพยาบาลคันนี้
ไปที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อไปถึงรถพยาบาลจอดตรงริมถนนทางเข้าหอประชุมใหญ่ ส่วนข้านั้น
ได้เข้ามารวมช่วยเหลือคนเจ็บอยู่กับนายอภิเดช สรวมสูง ซึ่งเป็นหัวหน้าหมวดอุกเสื่อพยาบาล อยู่ที่บริเวณ
หน้าหอประชุมใหญ่ และมีเพื่อนอุกเสื่อแต่งเครื่องแบบอีกหลายคนปฏิบัติงานอยู่ก่อนแล้ว ข้ารอเพื่อคอยรับ
คนบาดเจ็บอยู่ที่หน้าบริเวณหอประชุมใหญ่ตรงแถวบันไดทางขึ้นประตูทางเข้า ขณะรออยู่ได้ยินเสียงปืนยิง
เป็นระยะ ๆ เมื่อตำรวจจะเข้าไป ยิงมาจากบนตึกหอประชุมใหญ่ทางด้านสนามหลวง และทางคาน
หน้าทางเข้า ขณะที่ข้ายืนอยู่ทางบันไดทางเข้าหอประชุมใหญ่มีนักศึกษาชายคนหนึ่ง ที่เข้าใจว่าเป็น
นักศึกษาเพราะคุณลักษณะการแต่งตัว คือสวมรองเท้าบู๊ต นุ่งกางเกงยีนทรงมอด สวมเสื้อมอฮ่อม
ไว้มยาว ๆ ออกมาจากตึกหอประชุมใหญ่เลือกเต็มปากเดินเพื่อจะออกประตูทางคานสนามหลวง เห็น
ประชาชนอออยู่จำนวนมาก ก็ยกมือไหว้ร้องบอกว่ากลัวแล้ว ๆ อย่าทำผมเลย และตำรวจหลายคนก็เข้า
ช่วยกันไว้ไม่ให้ประชาชนเข้ามั่วทำร้าย แต่ไม่สามารถเอาตัวไว้ได้ ตำรวจยิงปืนขึ้นฟ้าหลายคนก็ให้
ประชาชนหยุดก็ไม่ใคร่ผล เห็นมีคนตะลุมที่ก้านคอลมลงไปอีกคนหนึ่ง เอาขวานขวานอึดคมที่ศรีษะแล้วลากตัว
เอาไปจนได้ หลังจากเห็นภาพนั้นแล้วข้าก็เดินมาทางคานบันไดทางขึ้นหอประชุมใหญ่คานสนามหลวง
ก็พบศพชายลักษณะ เป็นนักศึกษานอนตายอยู่ ๑ ศพ แล้วกลับเข้ามาอยู่ตรงมุมสนามฟุตบอลคานทางเข้า
เห็นศพนอนตายอยู่ตรงมุมตึกหอประชุมฯ ๓ ศพ และมีตำรวจ ต.ช.ค.จำนวนมากล้อมอยู่รอบสนาม และ
ยิงปืนมาทางตึกหอประชุมฯ / สวมถุงเท้า และถือตะพานิชศาสตร์และการบัญชี และนักศึกษา
ก็ยิงโคตขมมาจากตึกดังกล่าว สักพักหนึ่งไฟทางตำรวจก็ประกาศทางเครื่องขยายเสียงให้นักศึกษาหยุดยิง
แล้วมามอบตัวที่สนามฟุตบอล นักศึกษาจึงหยุดยิงแล้วลงมามอบตัวจำนวนมาก ข้าเดินไปดูทางตึกบังบุรี
เห็นนักศึกษานอนตายอยู่ ๒ คน รถพยาบาลจากโรงพยาบาลหลายแห่ง และของมูลนิธิรวมกันตั้งจุด
รออยู่ข้างนอก ก็เข้าไปในสนามฟุตบอล ประมาณ ๗ - ๘ คัน เพื่อรับคนที่บาดเจ็บ ส่วนพวกนักศึกษา
ที่ไม่ได้รับบาดเจ็บยอมมอบตัวมาจากตึกต่าง ๆ มารวมกันที่สนามฟุตบอล ตำรวจบังคับให้ถอดเสื้อนอน
คว่าหน้าอยู่ที่สนามฟุตบอลประมาณหลายพันคน ส่วนคนตายตำรวจและอุกเสื่อพยาบาลช่วยกันหามมารวม
กันไว้ที่สนามหญ้าใกล้กับโถฟุตบอลคานหอประชุมใหญ่ ข้าเห็นหลายสิบศพ ส่วนผู้บาดเจ็บก็นำขึ้นรถ
พยาบาล แต่ไม่กล้าออกทางคานประตูสนามหลวง และประตูคานท่าพระจันทร์ เพราะมีประชาชนรอจะแย่ง

๕

(ม.ศ.๒๕๐๔)
๒๕๐๔

๕

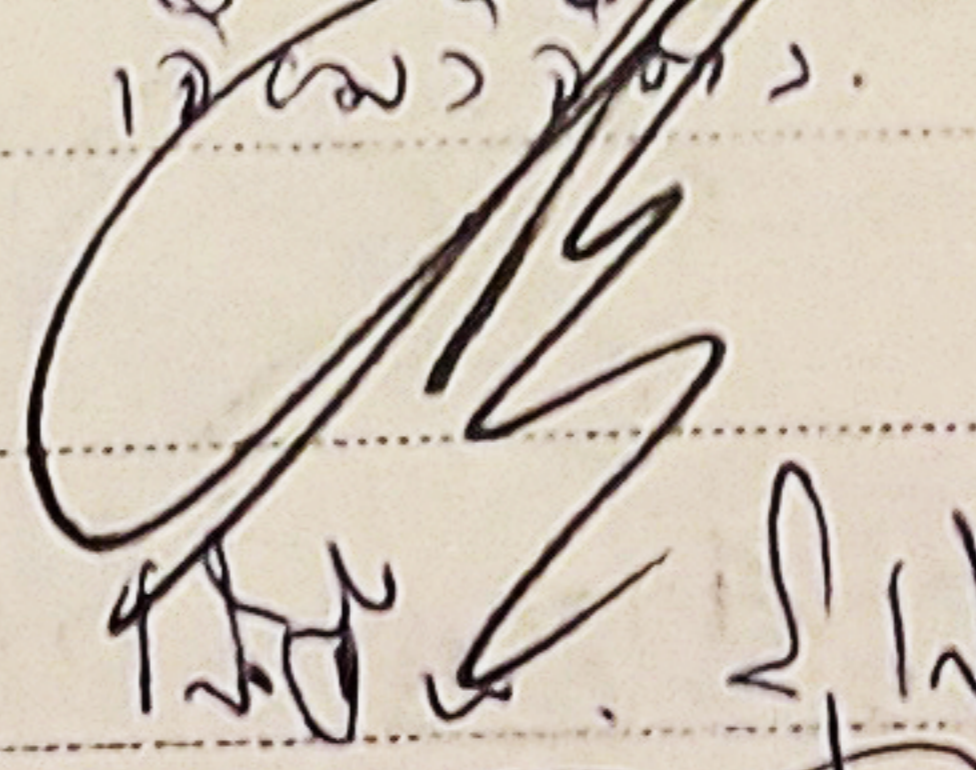
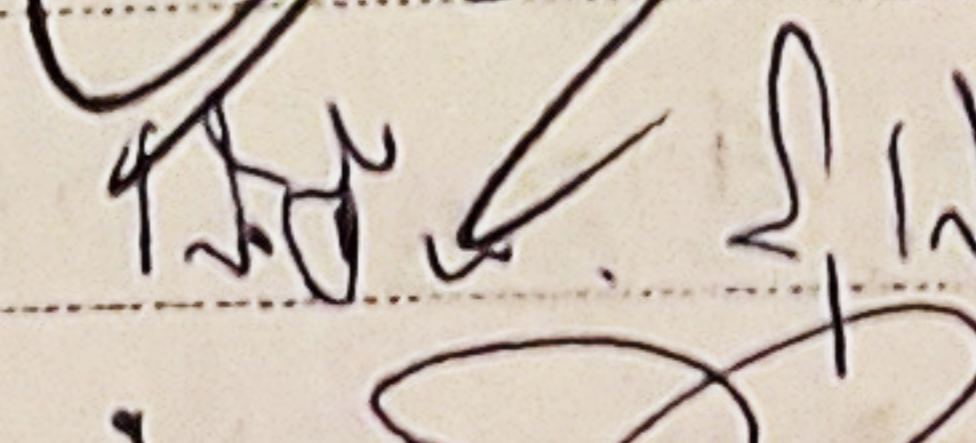
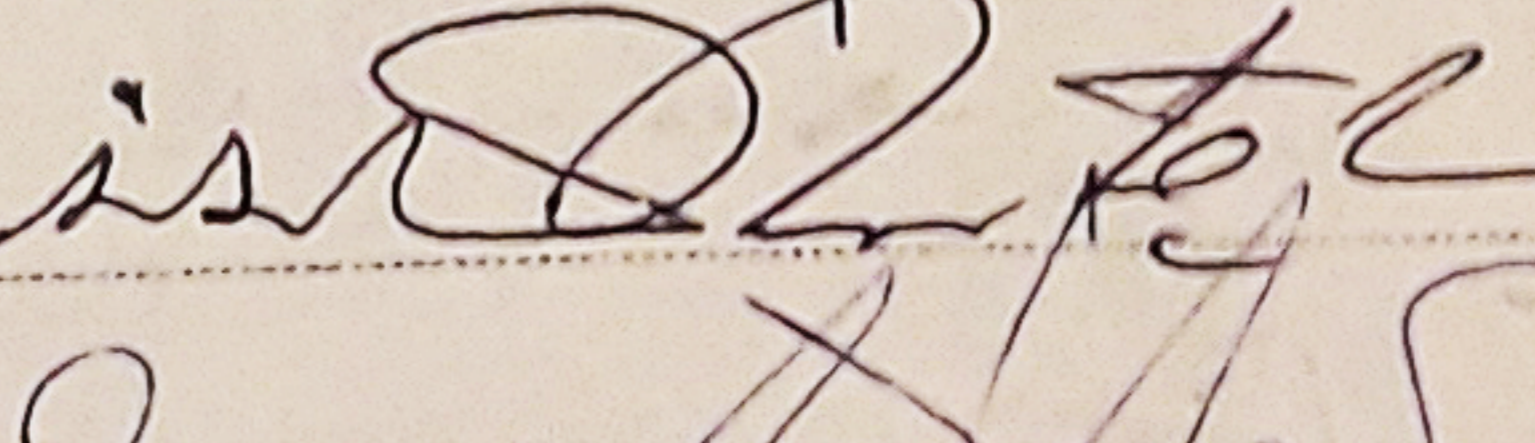
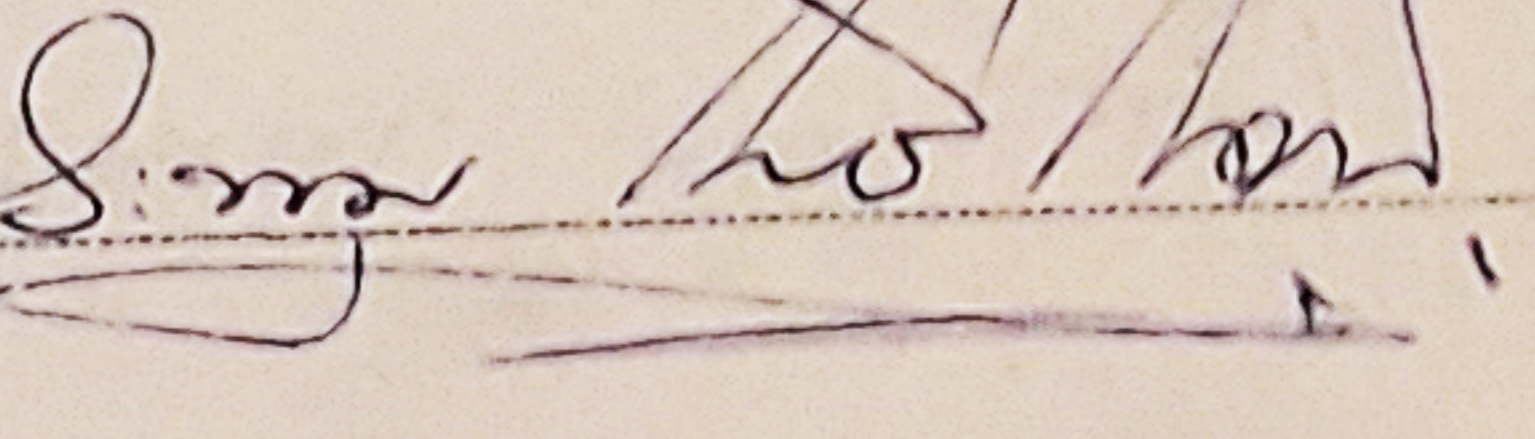
๕

ใบต่อคำให้การ นายโสมณ เข็มมวิจิตร พยาน แทนที่ ๒

ตัวพวกนักศึกษา เมื่อนักศึกษาที่มากเจิมขึ้นรถหมดแล้ว รถยนต์พยาบาลยังไม่กล้าออกไปรอให้รถตำรวจ
 มาหน้า และขบวนก็ออกทางประตูด้านสะพานพระปิ่นเกล้า เพราะทราบว่าที่นั่นมีประชาชนรออยู่
 ข้ามมากับรถพยาบาลรองกันสุดท้าย ในรถคันที่ข้านั่งมามีคนมากเจิมเป็นนักศึกษาชาย ๒ คน เป็น
 นักศึกษาหญิง ๒ คน ทุกคนถูกกระสุนปืนมากเจิม ผู้ชายคนหนึ่งถูกยิงที่ขา อีกคนหนึ่งผู้ชายมีเลือดเต็มแถว
 หน้าท้องไม่ทราบว่าถูกยิงที่ไหน ส่วนผู้หญิง ๒ คน คนหนึ่งถูกยิงที่ขาซ้าย (โคมขาว) อีกคนหนึ่งถูกยิงที่ด้านหลัง
 เลยเอวขึ้นมาหนีอกจากการสาด และไปผูกกับขากว่า พวกพวกเดียวกันยิงฉัน เห็นว่าจะหนี เมื่อขบวนรถ
 พยาบาลมาถึงถนนสารวิทย์ทหารอาสา กลุ่มประชาชนก็โกล้งกัน เข้ามารับรถพยาบาลท้ายขบวน เป็นรถแลนด-
 โรแเวอ์ เพียงคนป่วยยาวทำให้รถบิกประตูไม้ได้ ประชาชนมาช่วยกันถึงประตูด้านนี้เวลาคนเจ็บออกมาได้
 ไม่ทราบว่าใคร ข้างอยู่รถคันหน้ามองไม่เห็นเกิด ส่วนรถคันของข้าเพียงแต่ถูกทุบกระดกด้านหน้ารถ
 แต่กระจกไม่แตก ประตูทุกบานล็อกไว้ไม่สามารถเปิดออกได้ รถตำรวจที่นำหน้าก็ถูกกัน แต่รถตำรวจก็
 เร่งเครื่องเปิดสัญญาณไซเรน และรถพยาบาลทุกคันก็เปิด จึงสามารถเคลื่อนขบวนฝ่าฝูงชนไปได้ เมื่อ
 เอาคนมากเจิมไปส่งที่โรงพยาบาลศิริราชแล้ว ข้าก็กลับมากับรถพยาบาลคันเดิมเข้าไปในมหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์ เพื่อดูว่ายังมีคนมากเจิมเหลืออยู่อีกหรือไม่ และดูการเคลียร์พื้นที่ของตำรวจ แต่กลับมา
 ค่อนข้างนี้ไม่มีคนมากเจิมเหลืออยู่ และเห็นตำรวจนำนักศึกษาที่มอมตัวนำขึ้นรถเมย์ที่เตรียมไว้แล้วมอม
 ออกไปจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ทราบว่าเอาไปที่ไหน ข้าอยู่ดูการเคลียร์พื้นที่ตามจุดต่าง ๆ
 ของตำรวจจนถึงเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. จึงได้กลับบ้าน การเคลียร์พื้นที่ของตำรวจข้าไม่เห็นตำรวจ
 พบอาวุธอะไร เห็นตำรวจเข้าไปเคลียร์พื้นที่ทุกที่ ข้าไปร่วมดูด้วยเฉพาะคดีศิลปศาสตร์ นักศึกษาที่
 มอมตัวทุกคนข้าไม่เห็นมีอาวุธ

นักศึกษาหญิงที่ถูกยิงด้านหลังมากเจิมสาด ข้าเข้าใจว่าคงตายแน่ ซึ่งพูดว่า ถูกพวกเดียวกันยิง
 ฉะนั้น ข้าไปไม่ได้ตามชื่อไว้ และนักศึกษานอกนั้น ข้าก็ไม่ได้ตามชื่อไว้ เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้ว รับว่าถูกต้อง.

ลงชื่อ	โสมณ	เข็มมวิจิตร	พยาน
ลงชื่อ	พ.ศ.อ.		สอบสวน
ลงชื่อ	พ.ศ.ท.		สอบสวน
ลงชื่อ	พ.ศ.ท.		สอบสวน
ลงชื่อ	จ.ส.ศ.		พิมพ์ อาน.